



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-122(4)/16/GS

Warszawa, 26 stycznia 2017 r.

DECYZJA DIH-1/7/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059, z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Beaty Prabuckiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Pizzeria Avanti Beata Prabucka w Bydgoszczy od decyzji nr BŻ-140/2016 Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy z 28 listopada 2016 r. (Nr akt.: BŻ.8361.178.2016) na podstawie, której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu 58 partii zafałszowanych artykułów rolno – spożywczych, tj. pizz, z uwagi na stosowanie do ich wyrobu produktu seropodobnego zamiast deklarowanego w składzie sera oraz stosowanie sera „Favita” zamiast deklarowanego w składzie sera „Feta” w przypadku jednej z pizz, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 11 - 13 października 2016 r. przez inspektorów reprezentujących Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, zwanego dalej „*Kujawsko - Pomorskim WIIH*”, w pizzerii Avanti zlokalizowanej w Bydgoszczy przy ul. Marii Curie-Skłodowskiej 66A, należącej do przedsiębiorcy Beaty Prabuckiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Pizzeria Avanti Beata Prabucka w Bydgoszczy, zwanej dalej również „*stroną*”, dokonano oceny rzetelności obsługi poprzez zakup kontrolny pizzy o nazwie „Serowa” – zwanej dalej „*pizzą serową*”. W składzie tej pizzy według menu znajdującego się w lokalu zadeklarowano następujące składniki: ser, ser mozzarella, ser pleśniowy, ser feta, oregano.

Sprawdzenie zgodności rzeczywistego składu surowcowego pizzy serowej z deklaracją w menu wykazało, że do jej przygotowania użyto innych surowców niż deklarowane, tj. zamiast

sera użyto produktu seropodobnego o nazwie „Pasłek do pizzy” oraz zamiast sera „Feta” użyto sera sałatkowo-kanapkowego półtłustego „Favita”. Ustalenia tego dokonano w związku z brakiem w dniu kontroli na miejscu wyrobu przedmiotowej pizzy sera i sera „Feta”, a znajdującymi się tam ww. produktem seropodobnym i serem „Favita”. Z przedstawionych faktur również wynikał zakup między innymi tychże produktów: 1 sztuki „Sera Favita 270 g 12%” w cenie 2,89 zł/sztukę (faktura VAT nr 455445 z 30.09.2016 r.), 43,475 kg produktu „Pasłek do pizzy 3 kg” w cenie 9,80 zł/kg (faktura VAT nr F/015061/16/J z 01.09.2016 r.), 21,319 kg produktu „Pasłek do pizzy 3 kg” w cenie 10,80 zł/kg (faktura VAT nr F/016574/16/J z 22.09.2016 r.), 21,571 kg produktu „Pasłek do pizzy 3 kg” w cenie 10,80 zł/kg (faktura VAT nr F/017029/16/J z 29.09.2016 r.). Na powyższych fakturach nie widniał żaden wpis o zakupie sera i sera „Feta”. W toku dalszych czynności kontrolnych oceniono oznakowanie deklarowanych w karcie menu potraw kulinarnych w zakresie składu surowcowego i stwierdzono, że oprócz pizzy serowej oferowano jeszcze 57 innych rodzajów pizzy, w których składzie zadeklarowano ser, a w rzeczywistości stosowano produkt seropodobny „Pasłek do pizzy”.

Stwierdzone nieprawidłowości w zakresie oznakowania oferowanych 58 rodzajów pizzy, polegające na podaniu niezgodnie z prawdą danych w zakresie składu surowcowego, świadczyły o zafałszowaniu tego produktu w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. c ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 11 października 2016 r. (nr akt sprawy: BŻ.8361.178.2016) i jego załącznikach.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 27 października 2016 r. Kujawsko - Pomorski WIIH poinformował przedsiębiorcę Beatę Prabucką prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Pizzeria Avanti Beata Prabucka w Bydgoszczy o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu 58 zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych, tj. 58 rodzajów pizzy w których składzie zadeklarowano ser, w tym w jednej dodatkowo ser „Feta”, podczas gdy podczas wytwarzania tych pizz, zastosowano zamiast sera ww. wyrób seropodobny oraz zamiast sera „Feta”, ser „Favita”. Jednocześnie Kujawsko - Pomorski WIIH poinformował stronę o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, przeglądania akt sprawy, a także wezwał do przekazania informacji o wielkości osiągniętego przychodu i obrotu za ostatni zamknięty rok rozliczeniowy. W odpowiedzi na powyższe, strona pismem 4 listopada 2016 r., dostarczyła Kujawsko - Pomorskiemu WIIH informację o przychodach i wygenerowanych kosztach za rok 2015.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr BŻ – 140/2016 z 28 listopada 2016 r. (nr akt sprawy: BŻ.8361.178.2016), Kujawsko - Pomorski WIIH wymierzył ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) w oparciu o przepis art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej z tytułu wprowadzenia do obrotu do obrotu 58 zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych, tj. 58 rodzajów pizzy w

których składzie zadeklarowano ser, w tym w jednej dodatkowo ser „Feta”, podczas gdy przy wytwarzaniu tych pizz, stosowano zamiast sera wyrób seropodobny „Pasłek do pizzy” oraz zamiast sera „Feta” - ser „Favita”.

Pismem z 12 grudnia 2016 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, której zarzuciła:

- a) niewłaściwe zastosowanie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, poprzez nieuwzględnienie niskiego stopnia szkodliwości czynu, nieuwzględnienia przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej dotychczasowej działalności oraz wielkości obrotów i przychodu,
 - b) niezastosowanie art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej, zgodnie z którym w przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu można odstąpić o wymierzenia kary
- oraz wniosła o uchylenie decyzji i odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej.

W uzasadnieniu odwołania strona wskazała, że użycie błędnych nazw produktów nie było działaniem intencjonalnym, podyktowanym chęcią zysku, a jedynie „niefortunnym zaniedbaniem”, którego skutki są wyolbrzymione na skutek dużej pozycji w menu, uznając jednocześnie, że „ilość pozycji niejako sztucznie powiększa zakres naruszenia”.

Odwołanie zostało złożone z zachowaniem terminu.

Pismem z 29 grudnia 2016 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w niniejszej sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011, s. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1169/2011”, podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych.

Jak stanowi art. 8 ust. 5 rozporządzenia 1169/2011, bez uszczerbku dla ust. 2-4 podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Art. 8 ww. rozporządzenia stanowi wyjaśnienie zakresów odpowiedzialności podmiotów za informacje przekazywane konsumentom na temat żywności, o której to odpowiedzialności mowa w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 01.02.2002 r. s. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 178/2002”. Zgodnie z art. 17 ust. 1 ww. rozporządzenia 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące artykułów rolno-spożywczych, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Rozporządzenie 1169/2011 w art. 6 stanowi, że każdemu środkowi spożywczemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności zgodnie z tym rozporządzeniem.

Informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać w błąd, w szczególności co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności:

- co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji,
- przez sugerowanie poprzez wygląd, opis lub prezentacje graficzne, że chodzi o określony środek spożywczy lub składnik, mimo, że w rzeczywistości komponent lub składnik naturalnie obecny lub zwykle stosowany w danym środku spożywczym został zastąpiony innym komponentem lub innym składnikiem,

o czym mówi art. 7 ust. 1 odpowiednio lit. a i d rozporządzenia 1169/2011. W myśl zaś art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia, informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta.

Artykuł rolno-spożywczy zafałszowany, jak wynika z art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli:

- a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,
- b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,
- c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

W myśl art. 40a ust. 1 pkt 4 tej ustawy, każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 40a ust. 5 tej ustawy, w brzmieniu na dzień wydania niniejszej decyzji, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

Normy handlowe dla mleka i przetworów mlecznych określa załącznik VII część III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. U. UE L 347 z 20.12.2013). Nazwa „ser” została zarezerwowana w tych przepisach wyłącznie dla przetworów mlecznych, uzyskanych wyłącznie z mleka, do których nie dodano żadnych substancji w celu zastąpienia jakichkolwiek naturalnych składników mleka.

Nazwa „Feta” została zarejestrowana jako chroniona nazwa pochodzenia na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1829/2002 z dnia 14 października 2002 r. zmieniającego Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1107/96 w odniesieniu do nazwy „Feta” (Dz. U. L 277 15.10.2002 s. 10), zwanego dalej „*rozporządzeniem 1829/2002*”. Zgodnie z art. 12 ust.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. U. L 343 z 14.12.2012 r. s. 1) – zwanym dalej „*rozporządzeniem 1151/2012*”, chronione nazwy pochodzenia oraz chronione oznaczenia geograficzne mogą być wykorzystywane przez dowolny podmiot wprowadzający na rynek produkt zgodny z odpowiednią specyfikacją, zaś art. 13 ust. 1 lit. a wskazuje, że zarejestrowane nazwy są chronione przed wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystywaniem w celach komercyjnych w odniesieniu do produktów nieobjętych rejestracją, jeśli produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub jeśli jej stosowanie stanowi wykorzystywanie renomy chronionej nazwy, w tym również w sytuacji, gdy produkty te są wykorzystywane jako składnik.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w pizzerii Avanti zlokalizowanej w Bydgoszczy przy ul. Marii Curie-Skłodowskiej 66A, należącej do

przedsiębiorcy Beaty Prabuckiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Pizzeria Avanti Beata Prabucka w Bydgoszczy, stwierdzono, że do sporządzenia wprowadzonej do obrotu pizzy serowej, zamiast deklarowanego w karcie menu sera użyto wyrobu seropodobnego „Pasłek do pizzy” oraz zamiast sera „Feta”, użyto sera „Favita”. Ponadto stwierdzono, że oprócz pizzy serowej oferowano jeszcze 57 rodzajów pizzy, w których składzie zadeklarowano ser, a w rzeczywistości stosowano produkt seropodobny „Pasłek do pizzy”. Powyższe ustalenie poczyniono w związku z brakiem w placówce sera oraz sera „Feta”, potwierdzone zakupem kontrolnym.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Kujawsko - Pomorski WIIH, w drodze decyzji administracyjnej, wymierzył karę pieniężną ww. przedsiębiorcy, to jest podmiotowi, który zdaniem ww. organu wprowadził do obrotu zafalszowane artykuły rolno-spożywcze.

W ocenie Prezesa UOKiK, ustalenia poczynione przez organ pierwszej instancji wskazywały na popełnienie czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, a więc skutkowały wymierzeniem stronie kary określonej w tym przepisie. Ze zgromadzonego w postępowaniu materiału dowodowego wynikało, że produkty użyte do przygotowania przedmiotowej pizzy serowej jak i pozostałych rodzajów pizzy oznakowane były przez producenta w sposób prawidłowy, a mimo to strona w karcie menu podała składniki inne niż faktycznie użyte. Wobec tego stwierdzone nieprawidłowości świadczyły o podmianie asortymentowej nadającej produktom wyższe walory jakościowe niż w rzeczywistości. Dodatkowo, posługiwanie się w karcie menu nazwą „Feta” tj. produktu o ustalonej renomie, w opinii Prezesa UOKiK, podkreślało lepszą jakość oferowanej pizzy serowej, a przez to wpływało na atrakcyjność oferty i stanowiło zachętę do jej zakupu.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona zarzuciła organowi pierwszej instancji, niewłaściwą ocenę stopnia szkodliwości zarzucanego czynu, który zdaniem strony był niski, oraz nieuwzględnienie dotychczasowej działalności i wielkości obrotów i przychodu.

Odnosząc się do powyższego, zdaniem Prezesa UOKiK, treść zgromadzonych w sprawie dokumentów, a także dokonany przez inspektorów, zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1059, z późn. zm.), zakup produktu w celu sprawdzenia rzetelności obsługi (zakup kontrolny) jednoznacznie wskazują, że strona wprowadziła do obrotu produkt, który zgodnie z jej deklaracją powinien zawierać w składzie ser i ser „Feta”, zaś w rzeczywistości były to wyrób seropodobny „Pasłek do pizzy” i ser „Favita”. Ponadto, o czym świadczą ustalenia kontroli, jak i przeprowadzone postępowanie wyjaśniające o tym świadczą istniało uzasadnione przekonanie, że w związku z brakiem w kontrolowanej placówce sera, do wyrobu pozostałych rodzajów pizzy stosowano również wyrób seropodobny „Pasłek do pizzy”. Przedstawione przez stronę dowody zakupu wyrobów służących do przygotowania pizzy, potwierdzają także, że stwierdzona nieprawidłowość, nie była incydentalna, ale miała charakter ciągły. W okresie od 1 do 29 września 2016 r., zakupionych zostało 86,36 kg wyrobu seropodobnego „Pasłek do pizzy”

(faktury VAT nr: F/015061/16/J z 01.09.2016 r., F/016574/16/J z 22.09.2016 r., F/017029/16/J z 29.09.2016 r.).

Zgodnie z art. 8 rozporządzenia 1151/2012 oraz z rozporządzeniem 1829/2002, nazwa „Feta” została zarejestrowana jako chroniona nazwa pochodzenia (ChNP) i zarezerwowana jest dla serów spełniających określone w specyfikacji produktu wymagania (m.in. mleko służące do produkcji sera „Feta” musi pochodzić od tradycyjnie hodowanych owiec i kóz z określonych regionów Grecji, a podczas procesu produkcyjnego należy stosować tradycyjną recepturę i metody). Wobec powyższego, nazwa chroniona nie może stać się nazwą rodzajową, tj. stosowaną ogólnie w odniesieniu do produktów podobnych lub kojarzących się z produktem chronionym. W niniejszej uwidoczniło wprost informację, że do wyprodukowania pizzy serowej stosuje się ser „Feta”. W rzeczywistości użyto natomiast sera z mleka krowiego o nazwie „Favita”. Dodać też należy, że jak stanowi art. 13 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1151/2012, zarejestrowane nazwy są chronione przed wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystaniem w celach komercyjnych nazwy zarejestrowanej w odniesieniu do produktów nieobjętych rejestracją jeśli produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub jeśli jej stosowanie stanowi wykorzystywanie renomy chronionej nazwy, w tym również w sytuacji gdy produkty te są wykorzystywane jako składniki.

Z oznakowania produktu użytego do wytworzenia pizzy serowej jednoznacznie wynikało, że nie jest to deklarowany przez stronę surowiec, a strona, jako profesjonalista działający w branży spożywczej, powinna wiedzieć, że podawanie nieprawdziwych, informacji w karcie menu jest niezgodne z powszechnie obowiązującym prawem, a niezajomość prawa nie zwalnia z jego przestrzegania. Ponadto pod uwagę należy wziąć fakt, że nazwa „Feta” jest nazwą zastrzeżoną od ponad 13 lat. Tym samym argumentowanie przez stronę, że określanie sera „Favita” od zawsze przez rodzinę i znajomych jako ser „Feta”, nie znajduje uzasadnienia.

Podkreślenia wymaga fakt, że informacja o składzie potraw stanowi jeden z elementów jakości handlowej, a nieuzasadnione w tym przypadku użycie nazwy „ser” i „Feta”, których strona w rzeczywistości nie miała w swojej ofercie, naruszało interesy ekonomiczne konsumentów. Tym samym w niniejszej sprawie zostały naruszone przepisy mające na celu ochronę konsumentów i zapewnienie im rzetelnych i prawdziwych informacji o pochodzeniu produktów. Ponadto dodać należy, że w rozpatrywanej sprawie, wobec nieuzasadnionego użycia nazwy chronionej, doszło do naruszenia powszechnie obowiązujących przepisów, do stosowania których obowiązani są przedsiębiorcy w całej Unii Europejskiej.

Odnosząc się do zarzutu strony, że organ pierwszej instancji nie zastosował art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej, mówiącego o tym, że w przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu można odstąpić od wymierzenia kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1–3a, Prezes UOKiK uważa, że jest on bezzasadny. Nie sposób się zgodzić z oceną strony stopnia szkodliwości czynu (jako niski) i zakresu naruszenia (jako sztucznie powiększony). Zastępowanie deklarowanych składników ich substytutami, wyłącza możliwość podjęcia przez konsumentów świadomego, zgodnego z oczekiwaniami

wyrobu. Działanie to narusza bezpośrednio interes ekonomiczny konsumentów, ponieważ nabyli produkt o innych cechach niż zamierzali na podstawie informacji zawartej w karcie menu. Zarzut, jak to ujmuje strona, „sztucznego powiększenia zakresu naruszenia” w kontekście stwierdzonego naruszenia przepisów i interesów konsumentów jest również bezzasadny. Naruszono przepisy krajowego i unijnego prawa żywnościowego, prawa konsumentów do rzetelnej informacji. W ocenie Prezesa UOKiK strona bagatelizuje stwierdzone naruszenie twierdząc, że wskazanie błędnych nazw było „jedynie niefortunnym zaniedbaniem”, w zestawieniu ze stwierdzonym w toku kontroli faktem, że we wszystkich pozycjach w karcie menu nie było wyrobu seropodobnego ani sera „Favita”, a które to strona wyroby zakupiła w znacznej ilości. Odnośnie braku stwierdzenia istotnych naruszeń w dotychczasowej działalności organ pierwszej instancji właściwie uznał, z czym zgadza się Prezes UOKiK, że przebieg dotychczasowej działalności nie stanowi okoliczności zaostrzających wymiar kary, gdyż jest to pierwsze naruszenie przepisów w zakresie jakości handlowej. Oceniając stopień szkodliwości czynu i zakres naruszenia jako wysoki, brak było przesłanek do zastosowania art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej o odstąpieniu o wymierzeniu kary. Żeby organ pierwszej instancji mógł zastosować przepis art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej, musiałaby być przede wszystkim spełniona przesłanka o niskiej szkodliwości czynu, co w przypadku artykułów rolno – spożywczych zafałszowanych, z definicji, nie będzie miało miejsca.

Prezes UOKiK wskazuje, że art. 40a ustawy o jakości handlowej wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie spełniona przesłanka wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych, podlega karze określonej w tym przepisie. Ustawodawca zakłada więc istnienie odpowiedzialności w każdej sytuacji naruszenia przepisów prawa żywnościowego. Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary, co znajduje potwierdzenie na gruncie praktyki sądowo-administracyjnej, np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 894/10. Odpowiedzialność określona w tym przepisie ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest tylko fakt wprowadzenia do obrotu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 października 2012 r., sygn. II GSK 1339/11). Należy zaznaczyć, że wymierzana na podstawie tego przepisu kara jest środkiem sankcjonującym naruszanie prawa żywnościowego, a celem regulacji jest ogólnie pojęty interes konsumentów, w szczególności zapewnienie, że nabywane przez nich artykuły rolno-spożywcze są właściwej jakości handlowej. Podkreślić należy jeszcze raz, że brak wiedzy w żaden sposób nie wpływa na wyłączenie tej odpowiedzialności.

Ponadto Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Obowiązek zapewnienia zgodności artykułów

rolno-spożywczych z wymogami prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej spoczywa zatem na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym, także na etapie świadczenia usług gastronomicznych. Z obowiązku tego nie zwalnia nieznajomość przepisów prawa żywnościowego. Strona, która decydując się na rozpoczęcie działania w zakresie obrotu artykułami rolno-spożywczymi powinna zapoznać się z przepisami związanymi z wykonywaną przez nią działalnością.

Zdaniem Prezesa UOKiK, strona ponosi całkowitą odpowiedzialność za stwierdzone nieprawidłowości. Podkreślić należy, że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż używane przez stronę do przygotowywania przedmiotowej pizzy serowej oraz pozostałych rodzajów pizzy produkty, oznakowane były przez producentów w sposób prawidłowy. Mimo to, strona deklarowała stosowanie składnika innego niż faktycznie używany. Stwierdzone nieprawidłowości świadczą zatem o podmiocie asortymentowej nadającej gotowym produktom wyższe walory jakościowe niż w rzeczywistości.

Organ drugiej instancji stwierdził, że wysokość wymierzonej stronie kary pieniężnej odpowiada warunkom określonym w art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz przesłankom wynikającym z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej i w całości podziela ocenę jaką w tym zakresie zajął Kujawsko - Pomorski WIIH. Dodatkowo należy zauważyć, że kontrolowany przedsiębiorca nie przedstawił żadnych dowodów mogących świadczyć o tym że proceder był jednostkowy, np. w postaci faktur potwierdzających, że kiedykolwiek nabył sera „Feta”. Co więcej, przedstawione przez stronę faktury świadczą o stałej praktyce stosowania sera „Favita” i ww. wyrobu seropodobnego zamiast sera. I nie ma znaczenia, że strona prowadzi działalność od ośmiu miesięcy, ponieważ jest to wystarczająco dużo czasu, żeby zapoznać się z oznakowaniem używanych do wyrobu pizzy produktów. W przypadku zakupu wyrobu seropodobnego „Pasłek do pizzy” czujność strony winna wzbudzić cena jednostkowa produktu, która jest dużo niższa od ceny innych serów. Podobnie, podejrzenia strony co do sera „Favita”, czy jest on serem „Feta”, powinna wzbudzać niska cena w stosunku do sera „Feta”, którego jest dość duża oferta na polskim rynku z wyraźną nazwą „Feta” i z logo certyfikowanego produktu ChNP (Chroniona Nazwa Pochodzenia). W ocenie Prezesa UOKiK przedsiębiorca nie wykazał się wystarczającą ostrożnością w tym zakresie i w konsekwencji dopuścił się wprowadzenia konsumentów w błąd.

W przedmiotowej sprawie najniższy możliwy wymiar kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej wynosi 1 000 zł, zaś najwyższy stanowi nie więcej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary. W niniejszej sprawie stronie wymierzono karę w wysokości 1 000 zł, tj. w najmniejszym wymiarze sankcji za naruszenie prawa tego rodzaju. Ponadto należy zauważyć, że, zgodnie z art. 40a ust. 5b ustawy o jakości handlowej, w sytuacji gdy przedsiębiorca nie uzyskał przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, przy wymierzaniu kary pieniężnej wymierza karę pieniężną w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary, nie niższą jednak niż 1000 zł (podkreślenie Prezesa UOKiK). Stąd też błędne jest argumentowanie strony, że Kujawsko -

Pomorski WIIH, nie wziął pod uwagę wielkości obrotów oraz przychodu, ponieważ w sytuacji kiedy mógł zastosować dwudziestokrotność przeciętnego wynagrodzenia, ustalił karę w najniższym wymiarze.

W związku z powyższym, wymierzenie kary, jak uczynił to organ pierwszej instancji, zdaniem Prezesa UOKiK, było prawidłowe. W ocenie organu drugiej instancji wymierzona kara jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży dostępne były tylko artykuły rolno-spożywcze odpowiadające jakości handlowej, w tym bez znamion zafałszowania. Jednocześnie w ocenie Prezesa UOKiK wymierzenie kary spełni funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając kontrolowanego do przestrzegania przepisów o jakości handlowej.

Zdaniem organu odwoławczego, w przedmiotowej sprawie, zostały podjęte wszelkie niezbędne kroki do pełnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do jej prawidłowego załatwienia. Kujawsko - Pomorski WIIH, wydając zaskarżoną decyzję zebrał spójny materiał dowodowy, pozwalający na jednoznaczne przyjęcie, że ustalony stan faktyczny daje podstawy do wymierzenia stronie kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych.

Argumenty przedstawione przez stronę, jak i zawarty w odwołaniu wniosek o uchylenie decyzji, należy uznać za niezasadne, zarówno w świetle ustaleń kontroli wskazujących na naruszenie w istotny sposób interesów konsumentów, jak i obowiązujących przepisów prawa w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na gruncie ustawy o jakości handlowej. Stąd też postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe a zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).

Otrzymują:

1. Beata Prabucka
prowadząca działalność gospodarczą
pod nazwą Pizzeria Avanti Beata Prabucka
ul. Marii Curie-Skłodowskiej 66A
85-733 Bydgoszcz
2. Kujawsko - Pomorski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy
3. a/a